

Publicerad 2009-06-07 00:20 av TheMaskedMisery

Historien om hur lågorna tog hennes familj

Längtan är starkare
Trycket över bröstkorgen känns desto tyngre
Ensamheten som har grott så djupt
Skriker nu i ett ekande tomt hus
Där familjen en gång bodde
Ligger nu rucklet och de spillror
Som finns kvar efter branden
Den en gång så vackra trädgården
Är nu igen vuxen av alla dess möjliga ogräs
Rankorna tränger in genom de söndertrasade
Och svarta fönstren
Stentrappan står dock blott kvar lika stadig
Så som den alltid har gjort
Entrén som en gång så ståtlig var
Delad på mitten man finner
Den förr så ljusa och välkomnande hallen
Har nu förlorat sin skönhet
Längst in i huset
I den andra barnkammaren till höger
Hörs ett snyftande
Dottern som blev lämnad kvar
Sitter nu ihopsjunken med en historia som ingen vill höra
Historien om hur lågorna tog hennes familj

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren TheMaskedMisery med Poeter.se id #20203 innehar upphovsrätten